Savaitinis Laikraštis
Žvaigzdė
Išeina kas Petnyčia.

Kaina metams:
Amerikoje ir Kanadoje . . 2 doi.
Lietuvoje ir kitur . . . . 4 rub.

Korespondencijas ir pinigus siunčiant adressas:
„ŽVAIGŽDE"
3654 Richmond St. Philadelphia. Pa.

The Lithuanian Weekly
Žvaigždė
(The Star)
Published by
L. MILUKAS & CO.
Every Friday at Philada
Yearly subscription $2.00
Advertising rates on application

All communications should be addressed:
"ŽVAIGŽDE"
3654 Richmond St. Philadelphia, Pa.

Amerikos Lietuvių Katalikų Savaitinis Laikraštis

Entered as second class matter March 8, 1909 at the Post Office of Philadelphia, Pa., under the act of March 3 18[illegible]

„Published and distributed under permit (No.833), autorized by the Act of October 6, 1917, on file at the Post Office of Philadelphia, Pa. By order of the President, Will H. Hays, Postmaster General.

Nr. 12 PHILADELPHIA, PA. & NEW YORK CITY, 24 D. KOVO (MARCH), 1922 M. Metai XXII.

SUV. VALSTIJOS REIKALAUJA ATLYGINIMO UŽ SAVO OKUPUOTES ARMIJA.

Washingtonas, kovo 22 d. Valstijų sekretorius Hughes pasiuntė notą Anglijai, Prancijai, Italijai, Belgijai ir Japonijai, reikalaujant apie $241.000.000 atlyginimo už savo okupacijinę armiją Rheino srityje, Vokietijoj.

Nota pažymi, kad kaikurios talkininkų Valstybės už savo okupacijines, armijas gavo pilnai atmokėti, kaip pav. Belgija, Prancija, Italija ir dalinai Anglija, kuomet gi Suv. Valstijos nieko negavo.

Talkininkai mat Suv. Valstijoms dar nenutarę mokėti, nes šios nėra pasirašiusios ant Versailles'o sutarties. Huges savo notoje pareiškia, jog Suvienytos Valstyjos didei nustebę, patyrus, jog tarybose mieste Cannes Amerikos armijos apmokėjimas buvęs visai ignoruotas.

INDIJOS TAUTINIS VADAS GHANDI KALEJIME.

Londonas, kovo 19 d. Iš Ahmedabah, Indijoj, raportuojama, kad garsus indijiečių patriotas ir vadas, kuris kurstė savo tautiečius niekuomi nebendradarbiauti ir vedė įtemptą, nors mažią kovą už Indijos nepriklausomybę, tapo Anglų teismo pasmerktas šešiems metams kalėjiman.

Ghandi, šalia savo didžio patriotizmo yra skaitomas tarpe indijiečių nekaipo šventas žmogus. Jojo apkalinimas sukėlė Indijos žmonėse dar didesnę neapikantą prieš Anglus, teip, kad ten gali kilti pavojingi sukilimai.

PABALTIJA SAJUNGOJ SU LENKAIS.

Varšava, kovo 19 d. — Pastaruoju Pabaltijos valstybės su Lenkija padarė sutartį. Taja sutartimi jos apsiemė pripažinti viena kitos sutartis su Rusija, susiartinti tarp savęs ekonominiai ir administratyviniai, nedaryti kenkiančių viena kitai sutarčių.

Lietuva toje sutartyje, sakoma, nedalyvavus.

ANGLIAKASIU STRAIKAS.

John L. Lewis, angliakasių unijos prezidentas paskelbė, kad nuo balandžio 1 d. sustraikuosią 600.000 minkštųjų ir kietųjų anglių darbininkų.

TALKININKAI NOR SUTAIKYT TURKUS SU GRAIKAIS.

Paryžius, kovo 22 d. —Talkininkų užsienių ministeriai susirinkę čia šiandien aptarti Artimųjų Rytų padėtį, pasiuntė telegramą į Constantinopolį, Angorą ir Athenus, pasiūlant armisticiją tarpe Graikų ir turkų nacijonalistų armijų besikaujančių dabar Mažojoj Azijoj.

NIAUKIASI SERBU — ITALU REGRATIS.

Vienna, kovo 22 d. Informacijos iš Balkanų diplomatų srities nurodo, kad Serbų — Italų regratvje kila audra už Albaniją. Albanijos padėtis tikrai kritiška, ačiu Essad Pašos revoliucijai, kuri beveik visai nušlavė Ana Tir valdžią.

Belgrado valdžia pusiauoficijaliai pareiškia, kad Albanijos, revoliucijonieriai rengiasi užpulti Jugo—Slavijos teritorija ir todėl, esą, Serbija mobilizuojanti armiją Albanijos pasienin — savo apsigynimui. Italai gi sako, kad Jugo—Slavai parūpina visus ginklus ir amuniciją Albanų sukilėliams, kad juos panaudotų prieš Italiją. Jugo—Slavai giliai pasižeidę sumanymu, nors laikinai tik okupuoti Fiumą italų kareiviais iš Triesto.

SUVIENYTOS VALSTIJOS ATSAUKIA VISUS SAVO KAREIVIUS IŠ REINO.

Washingtonas, kovo 20 d. Amerikos dalyvumas militarinėje okupuotėje Vokiečių Rhenijoj prasidėj eis 18 d. gruod. 1918 m., pasibaigs liepos 1 d. Prezidentas Hardingas šiandien įsakė atšaukti visus 4000 Amerikos kareivius kurie dar tebestovi Vokietijoj.

Besipešantiems Airiams Anglija vėl žada duoti savo policiją, nes patys nesusivaldą.

AMERIKOS BEDARBE.

Carlas Ackerman pagarsėjęs Amerikos laikraščių reporteris Europoje ir tėmytojas pasaulinės karės, laikraštyje Columbia išdėsto dabartinės bedarbės Suv. Valstijose priežastis ir persergi Amerika nuo gręsiančio šaliai didesnio pavojaus. Cia paduodame iš to akyvo straipsnio svarbesnes ištraukas.

„Karės metu mes sirgome exporto „karštine". Siuntėme ką tik galėjome, kad padėt Europai. Tarpe 1915—1920 metų mes išsiuntėm apie 19 bilijonų dolerių kapitalo. Europiečiai gavo iš mus 3 bilijonus dolerių daugiau, negu buvo duota visiems Amerikos gelžkeliams, kelių kompanijoms ir pramonėms kartu suėmus. Jie tiek daug gavo, kad šios šalies pramonė, statymo darbai ir gelžkeliai nukentėjo dėl kapitalo stokos.

Dabar nuo karės pabaigos mes pergyvename importo karštligę. Mes tiek daug perkame svetimose šalyse, kad tūkstančiai mus pačių dirbtuvių buvo priverstos užsidaryti arba sumažinti savo išdirbystę. Pereitose Kalėdose mes sunaudojome už 10 milijonų dolerių žaislų iš Centralinės Europos, kas reiškia, jog mūsų išdirbėjai žaislų turėjo nuostolį ant 10 milijonų dolerių. Plaujamųjų įrankių išdirbystę Amerikoje baigia naikinti importuojamtos rųšies dalykai. Ačiu tam, tūkstančiai gabių, orityrusių darbininkų palieka be darbo.

Yale & Towne atidaro pabrikus Hamburge, nes jie negali lenktyniuoti su Vokietijoj gaminamais geležies, plieno, etc. išdirbiniais. Amerikos vilnų pabrikų savininkai paskelbė, kad jie įsisteigė suvirš šešiasdešimts audėjystės pabrikų Centralinėje Europoje. Jie aiškinas negalį tesėti prieš svetimų šalių išdirbimus Amerikos rinkose, kurias jie užplūdo. Teip geležinių daiktų ir vilnų pabrikai susmuko nuo kapitalo exporto.

Columbus, Ohio buvo didelė smuikų dirbtuvė. Pereitą metą buvo rengiamasi padirbti 60.000 smuikų. Bet tūlą dieną Amerikos prekyvietėse pasipylė keli tūkstančiai smuikų žemesnėmis kainomis negu Columbo mieste dirbtieji smuikai. Smuikų pirkėjai Amerikoje dirbtų smuikų nepirko. Pereitą metą šimtas tūkstančių smuikų tapo importuota. Columbo dirbtuvė turėjo užsidaryti, o šykių ir keli šimtai moterų ir vyrų paleisti iš darbo. Smuikų išdirbystė tapo importo kastligės auka. Panašiai žlugo ir daugelis kitų dirbtuvių. Importo karštinė paliečia kiekvieną, įskaitant ir farmerį. Raportai parodo, kad farmerio gerbuvis labai angštai yra surištas su pramonės gerbuviu. Jautienos suvartojimas drūčiai surištas su miestu darbu ar nedarbu, ir pramonės puolimui progresuojant, pasekme besiplatinant bedarbei, jautienos produktai ir sumažėjo. Suvartojimas kviečių, jautienos, avienos ir pieno produktų visa tai sumažėjo laike biznio apmirimo.

Kviečių suvartojimas 1920 m. palyginant su 1919 m. nupuolė nuo 6.9 bušelių iki 4.6 bušelių. Tas nupuolimas atsitiko dėlei stokos perkamųjų jiegų iš priežasties bedarbės. Vyriausias faktorius dabartinėje padėtyje yra tai svetimo pinigo nupuolimas. Kadangi daiktai galima pirkti pigiau svetur negu namieje, Suv. Valstijų žmonės prisipirko galybes svetimose šalyse, manydami tuomi daug užčėdiją. Po teisybei gi jie atmoka Petrui nulupdami Povilą.

Viena aukso uncija šiandien apmoka Amerikos darbininkui už 17.22 valandų darbo. Tiek jau aukso atlygina 50.16 valandų darbą Anglijoj 95.5 val. Japonijoj, 117.31 val. Prancijoj ir 201.55 Vokietijoj. Pernai Congresas išleido įstatymą suvaržant imgraciją, kad apsaugojus Amerikos darbininkus nuo milijonų ateivių, kurie suplauktų į mus dirbtuves ir sumažintų algas. Bet kas do naudo šiandien Amerikos darbininkui iš imigracijos susiaurinimo jei, dėlei netikusio mus muito, tų milijonų vyrų ir moterų produktai kitose šalyse apverčia mus prekyvietes, išstument milijonus darbininkų iš jų vietų.

Nuo 1915 m. iki 1920 m. mes exportavome (išgabenome) savo gerbuvį. Pereitais 1921 metais ir šių 1922 m. pradžioje mes stengėmės importuot gerbuvį.

Bet mus gerbuvis negali būt importuotas, jis turi būt padarytas Suvienytose Valstijose."

ELTA

1925 „F" Street, N. W.,
Washington, D. C.

BENDRAS SKAICIUS ISVAŽIAVUSIŲ LIETUVON SIEKIA 20.000.

Vašingtonas, III. 10 d. (Elta). Eltos pranešimuose iš kovo 3 d. įsibriovė klaida. Vietoj pažymėtos 4161 vizos išduotos ligi 1922 m. sausio 1 d. turi būti 4161 viza. Tokiu būdu bendras skaičius išvažiavusių Lietuvon siekia apie 20.000 asmenų.

KAS PERKA BONUS — TAS TURES TEISES LIETUVOJE PIRKTI ŽEMES.

Vašingtonas, III 10 d. (Elta). Ministerių kabinetas inešė į Steigiamąjį Seimą įstatymo projektą sulyg kurio sugrįžę Amerikos lietuviai tik tie tegalės žemės pirkti Lietuvoje daugiau nei 20 deš., kurie bus pirkę Lietuvos Laisvės paskolos bonų. Kiekvieni 5 doleriai įvesdinti į bonus sulyg įstatymo projektu, duoda teisės pirkti vieną dešimtinę žemės.

ANGLIJA APIE LIETUVOS PRIPAŽINIMA.

(Ištrauka iš Anglijos „Parliamentary Debates" iš 1922 m. vasario 16 d.)

„Pulkininkas Wedewood užklausė Primiero: kadangi įvyks Genujos konferencija, kurion atvyks Rusija ir Lenkija, ar Jo Didybės vyriausybė dabar pripažins Lietuvos Respubliką de jure, taip kad ji (Anglija) galėtų dalyvauti Genujoje nepaliekant lietuvių interesų Rusijos ir Lenkijos rankose; ir, jei nepripažins, ar Lietuvos nepripažinimo priežastimi yra koki nors įskundimai iš Paryžiaus?

Užsienių Reikalams Valstybės sekretorius pag. (p. Cecil Harmsworth): Lietuvos prašymas pakvietimo dalyvauti Genujos konferencijoje buvo užgirtas. De jure pripažinimas naujų valstybių kurios įsikūrė po karo yra nuosprendis kuris paprastai Didžiųjų Valstybių kombinacijoje buvo daromos Augščiausios Tarybos susirinkime; ir yra tikima, kad panaši procedura, kuri turi vertės sudaryti venodą akciją, bus sekta šame atvėjyje.

Lordas R. Cicil: Ar ne tiesa, kad Suomija buvo kaikurių Valstybių pripažinta ilgai dar prieš kitų Valstybių ją pripažinant? Vienodumo proceduroje nebuvo. Leiskite man toliau užklausti, del ypatingų Lietuvos aplinkybių, ar Vyriausybė (Anglijos) nesvarstys reikalingumą pripažinti tą Valstybę tuojaus?

p. Harmsworth: Kilnus Lordas žino ypatingas kliūtis; betgi, reikalas yra visados vyriausybės svarstomas.

Pulkininkas Wedgwood: Tai kokios yra ypatingos kliūtys surištos su Lietuvos de jure pripažinimu? Gal mus sulaiko baimė del Paryžiaus taikos.

p. J. D. Rees: Kokia nauda ateis šiai šaliai per Lietuvos pripažinimą?

p. Harmsworth: Jei gerbiamas ponas duos progos debatuoti klausimą aš jam pasakysiu."

ŽEMES PIRKIMAS IR BONAI PALENGVINIMAS LIETUVOJE PIRKUSIEMS BONUS.

Šiomis dienomis gautoji iš Lietuvos žinia apie žemės pirkima ir bonus beabejo nudžiugins visus tuos Amerikos lietuvius kurie arba jau nusipirko bonų, arba ruošiasi jų pirkti. Lietuvos Ministerių Kabinetas kreipėsi raštu į Steigiamąjį Seimą, įnešdamas įstatymo sumanymą del pardavimo žemės turintiems bonų, kaipo priedą įstatymo. „Žemei perleisti įgyti ir įkeisti" (1920 m. birželio 23 diena), tuo projektu 1) nuominininkams, nuomojantiems iki 50 dešimtinių žemės, duodama pirmenybė įsigyti iki 20 dešimtinių iš jų nuomojamos žemės;

2) dvarininkams buvo draudžiama parduoti daugiau kaip 10 nuoš. valdomosiom žemės ir išviso daugiau kaip 100 dešimtinių (mat norėta palaikyti dvarų žemė vietiniames ir tikrai jos reikalingiems žmonėms.) Naujuoju įstatymo sumanymu dvarininkai galės ir daugiau parduoti, bet tik tie, kurie Lietuvoje išleistų Valstybės paskolos kvitų bus pirkę arba sutiks pirkti ir pirkę nem a

už 500 auksinų kiekvienai parduodamai žemės dešimtinei. Tokiu būdu ir dvarininkai gauna rimto paraginimo remti Lietuvos Valstybę.

3) Tos gi žemės įsigyti bus leidžiama tiems piliečiams, kurie bus pirkę iš valstybės iždo valstybės paskolos kvitų, o grįžusiems iš Amerikos tiktai tiems, kurie įrodys, kad yra pirkę bent už 2—1—2 dol. Lietuvos Bonų, kiekvienai perkamai dešimtinei.

4) Galės pirkties ir didesnių žemės sklypų kaip 20 deš. bet tik tie grįžusieji, kurie bus pirkę arba pirks už $5.00 — Lietuvos Bonų Amerikoje kiekvienai perkamai žemės dešimtinei. Pav. kas iš Amerikos lietuvių norės pirkti sau 50 dešimt. žemės, turės pirma parodyti, kad jis turi nusipirkęs bonų už 250 dol.

5) Perkant valstybės dabar globojamos žemės, pirmenybę turės tie, kurie turės arba „Nepaprastos Valstybės Paskolos" kvitų, arba „Laisvės" ar „Lietuvos gynimo" paskolos bonų—po $5.00 kiekvienai perkamai žemės dešimtinei.

Reikia pripažinti, kad šitas įstatymo sumanymas yra labai teisingas. Lietuvai juk turi rūpėti, kad josios žemę valdytų ne svetimos dvasios žmonės, ne parsidavėliai kitiems, bet geri savo krašto piliečiai, ištikimi Lietuvos vaikai, kurie suprato reikalą išpildyti savo pilietines pareigas sunkiuoju Lietuvai metu, kada ji varė ant žūt ir būt voką už savo laisvę. Galima tikėties, kad seimo atatinkamos komisijos ir patsai seimas nesudarys čia išdėstytam projektui kliūčių ir kad tasai svarbusis projektas bus netrukus paskelbtas kaipo įstatymas.

Lietuvos Informacijų Biūras.

TAUPOMOSIOS VALSTYBĖS KASOS.

Amerikos lietuviai dar, rodos, neatkreipė reikiamos domės į vieną didžios svarbos dalyką. Kur geriausia laikyti pinigus atsargiam žmogui ir tikram Lietuvos mylėtojui?

Atsakome tvirtai ir aiškiai: Beabejo Taupomoje Lietuvos Valstybės kasoje.

Visi gerai atsimename panašias kasas po rusų valdžia. Jų būta prie kiekvieno pašto. Šimtais tūkstančių ir net milijonais rublių sunešdavo žmonės pinigų į tas t. v. „Sberegatelnas kasas". Skaudėjo lietuviams širdį, kad patys mūsų broliai induodavo maskoliams į rankas ginklą ant savo galvų. Buvo žinoma, kad tais pačių lietuvių sudedamais pinigais Rusų valdžia veisė Lietuvoje burliokus. Bet negalima buvo smerkti tų žmonių už tai, kad jie dėjo pinigus į tas kasas. Nes tos kasos, šiaip ar taip, buvo tada saugiausia vieta pinigams laikyti.

Dabar virto kita gadynė. Lietuviai savo pinigais nebereikalauja stiprinti savo priešų. Dar 4 d. rugpjūčio 1919 m. laikinosios vyriausybės būvo priimti Taupomųjų Valstybės Kasų įstatai.

Tų kasų tikslas §1. „priimtinėti indėlius procentams auginti ir duoti gyventojams progos taupmenas didinti." §2. Valstybė atsako už Taupomosiose valstybės kasose sudėtąsias sumas ir kapitalų visumą. Sumos tos ir kapitalai negali būti naudojami valstybės išlaidoms" §5. Taupomosios Valstybės Kasos visas indėlių sąskaitas laiko paslaptyj ir duoda apie jas žinių tiktai taupytojui arba teisėtam jo atstovui. Be to, šios žinios gali būti suteikiamos pareikalavus teismui arba kitai valdžios įstagai, kuriai įstatymu leista tų žinių reikalauti. Už suteikimą žinių apie taupytojų sąskaitas be tinkamo pamato kasų tarnautojai atsako įstatymais."

Galima pasidėti į tas kasas iki vieno milijono auksinų.

Nuošimčių mokama į metus už 100 auksinų — 3 auksinai ir 60 skatikų arba 3.6 nuoš.

Kasos yra kol kas įsteigtos šiose vietose: Prie Kauno Iždinės, Marijampolėje, Vilkaviškyje, Alytuje, Šakiuose, Ukmergėje, Kedainiuose, Rokiškyje, Panevėžyje, Raseiniuose, Utenoje, Šiauliuose, Pasvalije, Telšiuose, Tauragėje, Mažeikiuose, Kretingoje.

LIETUVOS SAULIŲ REIKALU

Paskelbiame visuomenės žiniai du svarbiu laišku mūsų Saulių reikalais.

LIETUVOS INFORMACIJU BIURAS.

Lietuvos
Saulių Sąjungos
Centro Valdyba
Bendras Skyrius
1922 m. sausio 2.
Kaunas.

LIETUVOS ATSTOVUI AMERIKOJE
p. CARNECKIUI.

Aukštai Gerbiamas Tamsta:

Lietuvos Saulių Sąjunga legalizuota Seimo įstatymu ir pavesta Krašto Apsaugos Ministerijos žinion, tuo pačiu perėjo į naują valstybinį savo gyvavimo ir vystymosi periodą. Valstybė, pripažindama jos svarbą ir reikšmę, pati imasi Sąjungos vadovavimo ir finansavimo pačiais būtiniausiais pamatiniais organizacijos reikalais.

Tačiau, toks Sąjungos sutvarkymas nenaikina jos teisių kaipo pilietinei juridinio asmens, duoda laisvai pilietinei iniciatyvai tarnauti Tėvynės gynimo reikalams ir dargi ragina tą iniciatyvą.

Taip pat ir lėšų atžvilgiu. Valstybė priversta taupyti ir patenkindama tik mažą Sąjungos išlaidų dalį, palieka ir ragina organizaciją pačiai surasti materialių išteklių, reikalingų jos sekmingam plėtojimui ir tvarkymui.

Nors visi Lietuvos šauliai dirba dovanai, visgi tiksliam skaitlingų tūkstančių narių darbuotės vadovavimui, reikalinga šimtai patyrusių apmokėtų etatinių tarnautojų, reikalingi taipogi ginklai, karo ir technikos medžiaga ir t.t.

Tuo būdu, lėšų reikalas yra didelis ir Sąjunga ieško kelių gauti juos iš lietuvių susipratusios visuomenės. mažiau negu lėšų, reikalinga Sąjungai visuomenės užuojauta ir moralė parama, kadangi organizacijos pagrindas ir jos jėga glūdi ne prievartoje, bet jos dvasioje.

Tais reikalais, Saulių Sąjunga siunčia į Ameriką savo atstovą Dailininką Zmuidzinavičiu.

Jo uždavinys organizuoti Amerikos lietuvių tarpe šaulių skyrių ir gauti medžiaginės ir moralės paramos, veikiančiai Lietuvoje Saulių Sąjungai.

Sio sunkaus uždavinio atlikimui Centro Valdyba Lietuvos Saulių Sąjungos vardu turi garbės prašyti Tamstą remti jos atstovą savo aukštu autoritetu ir teikti jam paramos.

Būdama giliai įsitikinusi, kad Tamsta neatsisakysi išpildyti jos prašymą vardan Tėvynės labo, kurį kaipo savo tikslą statosi Sąjunga savo veikime, Centro Valdyba reiškia Tamstai ir visai Atstovybei savo karštos padėkos žodį.

(pasirašyta) V. Putvinskas
Centro Valdybos Pirmininkas
(pasirašyta) Milkelkevičius
Vice Pirmininkas
(pasirašyta) (neperskaitoma)
Sekretorius

L. A. Am. p. Carneckiui

Kaipo Krašto Apsaugos Ministerijos Atstovas šitam pareiškime pilnai pritariu, palaikau ir prašau Tamstos parėdymų šauliams padėti.

Vyriausis Saulių Sąjungos Karo Instruktorius
(pasirašita) p. Majoras St. Zankevičius.

Vyriausybės Saulių.
Sąjungos Karo
Instruktorius
antspauda.
Kaunas 17 — 1 — 1922 m.

Lietuvos Saulių Sąjungos
Centro Valdybos Pirmininkui,
p. V. Putvinskiui,
Kaune.

Gerbiamas Tamsta:

Atsakydamas į Tamstos raštą iš š. m. sausio mėn. 2 d., 381 N. turiu garbės Tamstą patikrinti, kad Saulių Sąjungos įgaliotiniui, p. A. Zmuidzinavičiui iš Atstovybės pusės teikiama yra visa galima parama jo kilnioje misijoje. Aš tikiuosi, kad Amerikos lietuvių visuomenė taip vaizdžiai ir plačiai p. Zmuidzinavičiaus informuojama apie Lietuvos Saulių darbuotę, atsilieps savo gausiomis aukomis ir parems, ypatingai šioje svarbioje mūsų tautos gadynėje, Saulių Sąjungos organizaciją ir mterijaliai ir moraliai.

Linkėdamas Saulių Sąjungai geriausios kloties jos darbuose Tėvynės naudai, kartu reiškiu Tamstai, pone Pirmininke, mano tikros pagarbos.

(pasirašyta) Voldemaras Carneckis.
Lietuvos Atstovas Amerikoje.

Balsas už Vilnių.

Elizabet Daily Journal'e randame žinią po antgalviu: „Kunigas gelbsti Lietuvos reikaluie„ ir tolau rašoma sekančiai:

"Gerb. kun. Baltrus Zindžius šv. Petro ir Povilo bažnyčios Ripley Place'e klebonas gavo nuo Suvienytų Valstijų Senatoriaus Walter E. Edge ir nuo Kongresmono Ernesto R. Ackerman'o laiškus pranešant, kad jie apturėję kopijas rezoliucijų neseniai priimtų Lietuvos prietelių massmitinge čionais.

Rezoliucijose prašoma Suvienytų Valstijų Valdžios panaudoti savo intakos, kad Lenkija sugrąžintų Lietuvai senąją jos sostinę Vilnių, kurį dabar laiko užėmę Lenkų militarinės spėkos ir teipgi pasirūpinti, kad lietuviai būtų paliuosuoti iš po Lenkijos jungo.

Senatorius Edge asmenišku kun. Zindžiaus prašymu, Lietuvos reikalą perdavė per sekretorių Huges Valstijų Departamentui. Kunigui gi Zindžiui išreiškė linkėjimus Newarko, New Yorko ir Brooklyno lietuvių lyderiai už jojo pasidarbavimą savo vientaučių Lietuvoj reikale.

Laiškas nuo senatoriaus Edge sekančiai skamba:

„Mano Brangus Kunige Zindžiau:

„Kaip Tamstai prižadėjau mano pirmesniame laiške kovo 9 d. aš atkreipiau Valstijų Departamento domą į rezoliucijas liečiančias Lietuvos žmonių ir gavau štai kokį atsakymą nuo Valstijų sekretoriaus Gerb. Charles Evans Hughes.

Nuoširdžiai
Walter E. Edge.

Hughes'o laiškas sekantis:

„Brangus Senatoriaa Edge:

Aš noriu pripažinti apturėjęs Tamstos laišką kovo 9 d. 1922 m. su rezoliucija Lietuvos reikale.

Pasilieku, mano brangus Senatoriau Edge, labai širdingai jūsų Charles E. Hughes".

Ir „Zvaigždės" redakcija siunčia varde visų savo gerb. skaitytojų patriotinį ačiū jo mylistai Elizabetho darbščiam klebonui, kun. B. Zindžiui už šį prakilnų jojo darbą ir tikimės, kad Valstijų Departamentas Lietuvos reikalą neužbaigs vien pripažinimu gavęs mus rezoliucijas.

Duok Dieve, kad greičiau susilauktume pageidaujamų vaisių visų mus jau kelinti metai siunčiamų rezoliucijų Wašingtonan.

Žinios iš Lietuvos.

(„Žvaigždės" korespondento prisiųsta)

GRISKABUDIS. 26 vas. „Žiburio" dr. salėje įvyko antru kart šaukiamas pavasarininkų susirinkimas. Blogi keliai ir orai sutrukdė nariams atvykti. Narių pereitą vasarą buvę į 70, dabar, naujai metinį nario mokesnį imant, prirašomi nauji. Kol kas naujai užsimokėjusių tik 30. Surašinėjama savanoriai mokiniai šventadieniams kursams. Pavasaris tokiam darbūi neparankus, blogais keliais atėjimas keblus. Gal delto kursininkų maža teužsirašė. Vartotojų bendrovė išpradžių labai sekmingų finansinių žygių padariusi (išpirkdama visą eilę trobų) dabar kaip lyg užsnūdusi. Turbūt nebeatranda judintojų savo tarpe. Karčiamos labai puikiai gyvuoja ir baisias apyvartas daro. Degtinė ir alus laistosi netik bažnytkaimyje, bet ir namuose, kuomet svečias koks atsibasto. Prabanga alinė karo metais buvo išnykusi, mat perbrangu skaitėsi — šimtą auksinų išmesk ir dar negavai pasigerti. Bet kad pereitais metais javai derėjo, tarnų algos nesumažėjo, dar pakilo, tūkstantinės auksinų apyvartoj — nebaugu nė šimtinė išmesti gomuriui kartybe pasmaginti. Žydelių bravorai ir karčiamos naudojasi pagryžtančia mada.

Seniai buvo tokia žiauri žiema kaip šįmet. Sniego daug, šalčiai ligi 22 Reomuro ir nė vienos dienos atodrėkio. Vasario tik pabaigoje pradėjo leisti sniegus ir kovo pirmose dienose tikras pavasaris prasidėjo. Vandenų daugybė. Staigus tirpimas sniegų didelius potvynius padarys. Laukai, žemumos užsiamemos vis labyn ir labyn. Vieversys pasirodęs tikrina, kad jau pavasaris ir būsiąis.

Po didelių šalčių daug žmonių serga sunkiomis slogomis arba net plaučių uždegimu.

Ką pavasaris atneš Lietuvos politikai — nežinia. Ar vis surinkti kareiviai bastysis iš kaimo į kaimą, ar gal atlikę tėvynės sargybas gaus pagryžti prie žagrės? Dievas žino! J.

SVIEKSNA. Gruodžio m. čia buvo miškų varžytinės. Žmonės negali beveik niekur gauti savo ūkio reikalams miško. Varžytinėse daug daugiau miško išpirko pirkliai — spekuliantai, kurie patys negalėdami pirkti, jau iš anksto buvo pasisamdę iš vietos žmonių „pirklius", šie gi savo vardu ir jiems miško pripirko.

ONUSKIO—VALKININKO APYLINKE (Trakų apskr.) Šioje apylinkėje vėl kilo spekuliacija gyvuliais į Vilniaus pusę. Už gerą arklį mokama 12.000 auks., už karvę 5000 auks. Spekuliantai siekia net ir giliau Lietuvon. Butrimonis, Prienus ir t.t., kur gyvulius perka daug pigiau, o pergabenę kiton pusėn ima už arklį 300.000 lenkiškų markių, už karvę 100 000.

DIDIS PAVOJUS.

Nė Kaunas nė Lietuva nėra turėjusiu tiek daug įtartinų gyventojų kiek šiandien. Miestai užkimšti svetimais ir vis dar plaukia būriai. Stai tremtinių grąžinimo skyrius praneša, kad 20 d. sausio š. m. iš Krimo, Kievo, Carkovo Kaukazo, Dono atvyko 184 lietuviai tremtiniai ir 816 žydų.

Yra nusiskundimų, kad tikram Lietuvos piliečiui visaip sunkinama grįžimas tėvynėn, bet bolševikai, žydai ir visoki šmugelninkai visi lengvai tūkstančiais įleidžiami. Tatai ką daro pinigas ir paprikai. Tai parodo, kaip netikusių buvo atsisakiusiame ministerių kabinete: svetimtaučiaių, bolševikų, lenkų išdavikų pilna Lietuva, jie čia veikia gan laisvai. Tuotarpu katalikiškiems laikraščiams įvesta tokie persekiojimai, kokių nebuvo nei caro laikais.

NEGIRDETAS VALDININKU SAUVALIAVIMAS.

Iš įvairių vietų plaukia mums nusiskundimai, kad vienur bedieviai įsibriovę į pačtos valdininkėlius kituri vietines savyvaldybes įsigrūdę socijalistai, liaudininkai ar valstiečių sąjungos vyrai, sunaikina atėjusius katalikiškus laikraščius. O kuomet skaitytojas ateina ieškoti savo laikraščių jam pasako, kad nėra.

Tas parodo, kad toks valdininkas yra blogesnis už pačius laukinius murinus. Afrikoj yra laukinių murinų valstija „Liberija" vadinama; Ir toje laukinių žmonių valstijoje valdininkai nedrįsta daryti tokių begėdysčių, kad naikinti svetimus laiškus ar laikraščius ir sunaikinus pasikyti, kad jų nėra.

Žmogus užmoka valstijai paskirtąją sumą už persiuntimą, o šit atsiranda tos pačios valstijos valdininkų, kurie tą apmokėtą dalyką nevien nepersiunčia, bet stačiai sunaikina. Tai šlykštesnis dalykas už pačią vagystę.

Ir laukiniai murinai supranta, kad toks pasielgimas yra nedovanotina niekystė, verta ilgų metų sunkaus kalėjimo. Tokių niekšų ir nei tarp murinų nesurasi. Užtat tokių niekšų surasi Lietuvoj. Kauno „Vienybė".

Vasario 16-ta diena (Kaune).

(Keletas įspūdžių ir pastabų).

Ji išaušo pilka, apsiniaukusi, niekuomi nepasižyminti. Šalčio tik 1 laipsnis, bet pagelą kimba į pirštus. Patenkinti kad ne šalčiau, piliečiai imasi dabinti miestą. Rotužė ir kiti namai pasipuošia dailiaspalvėmis mūsų vėliavomis. Valdžios įstaigos, dirbtuvės uždarytos. Laisvi nuo darbo žmonės gali eiti bažnyčion Dievui už Lietuvos neprklausomybę tarti ačiu.

Pusę dešimtos erdvi mūsų bazilika pilnintelė moksleivių, kursistų, valdininkų, tarnaičių, darbininkų ir kitų profesijų piliečių. Presbiterijoj, garbės krasėse sėdi prezidentas, ministeriai, Seimo nariai, svetimų valstybių ir Mažosios Lietuvos atstovai. Mišias skaito J. E. Žemaičių vyskupas, prie vargonų gieda operos dainininkai. Kas jų nebuvo girdėjęs teatre, galėjo dabar įvertinti jų talentą. Solistų balsai tvirti malonūs; solistei trūko švelnumo ir energijos. Balsas skambėjo apykiečiai, be dvasios, kaip gramofono. Bet tai, rasit, skonio dalykas, kurį kiekvienas įvertina savotiškai. Mano išmanymu — įvairūs solo, net ir geriausių dainininkų, bažnyčiai netinka, nes jų balsai skyrium neįstengdami viso bažnyčios ruimo pripildyti, pusėtinai nyksta, o antra, jei jau operos solistai nori bažnyčioje pasirodyti, tai tepagieda bent ką nauja, pav. kokią lietuvišką šv. giesmę (Sasnausko „Maldą Marijai už tėvynę", T. Kelpšo „Marija, Marija", ar kitką tik ne seną šimtą kartų girdėtą „Ave Maria". Bet geriausia būtų, kad 16 vasario iškilmėje dalyvautų ne 2—3 dainininkai, bet visa opera su savo choru, tuomet, rasit ir būtų ko paklausyti.

Po mišių pamokslą sakė Cesnys, bet taikė jį šiaipjau piliečiams visą laiką į juos besikreipdamas, taip kad presbiterijoj sėdinčioji aukštuomenė nieko beveik negirdėjo. Pamokslininko klaidą atitaisė pats vyskupas celebransas prabildamas trumpais karštais žodžiais apie nepriklausomybės svarbą ir paragindamas padėkoti Dievui giedant himną „Tave, Dieve, garbinam".

Kitais metais sakomame toje iškilmėje pamoksle reikėtų labiau nušviesti atliktus valstybės darbus tautos ir bažnyčios labui, o taip gi nurodyti ir Lietuvos katalikų priedermę — savo valstybę stiprinti, prie jos griovėjų neprisidėti. Pamokslas turėtų būti labiau krikščioniškai-patriotiškas su pabrėžimu, kad Lietuvos katalikas privalo būti drauge ir geras Lietuvos plietis, ar jis šiaip kalbės, ar kitaip.

Po bažnytinių iškilmių ėjo civilės. Prabilus Rotužėj miesto atstovui ir muzikai atgrojus tautos himną tuoj prasidėjo panorėjusių su savo vėliavomis iškilmėj dalyvauti organizacijų eisena. Siemet jų buvo mažne dvigubai daugiau kaip pernai. Vienų vėliavų, papuoštų įvairiausiais simboliais ir obalsiais buvo kelios dešimtys. Taigi ir nenuostebu, kad jų ėjimas iš viešosios aikštės miestan tęsės ištisą valandą. Ir ko ten nebuvo?.. Stai paskui valstybės vėliavą nešamą raitelio, slenka jauniausi Lietuvos piliečiai, prieglaudų vaikeliai, kaip pupų pėdeliai ir traukia rimtai patriotišką giesmę. Paskui juos eina ilgų ilgiausia eilė vaikų iš pradedamųjų mokyklų — lietuvių, lenkų, žydų ir vokiečių. Po jų žingsniuoja eilėmis tų pat tautų aukštesnės mokyklos, gimnazijos, „Saulės" mokytojų seminaristai, lietuvių ir žydų skautininkai. Sie pastarieji stebinat publiką savo kareiviška eiga, bugnui mušant. Dar kareiviškiaus atrodo Kauno ir priemiesčių ugnagesiai, gražiomis mandieromis, blizgančiais lyg auksas šalmais — su savo orkestra. Po jų tvarkiai eina didis įvarių Kauno fabrikų (Tilmanso, Smidto, „Nemuno", „Rūbo" dendrovės) darbininkų būrys, jų tarpe Juozapiečiai su savo muzika, toliau lietuvių moterų kuopos kateketės, Zitietės, moterys katalikės. Baigias ta ilga eilė valdininkų, Lietuvos vokiečių ir baltgudžių organizacijomis. Eisena atrodė lyg gyvi krutamieji paveikslai, tikras kinematografas. Iš šalies žiūrint, tas veidų, rūbų, kalbų, vėliavų ir obalsių įvairumas darė nepaprastai malonaus įspūdžio. Jis lyg sakyte sakė, jog Lietuva kasmet stiprėjanti, tampriau jungianti savo mažumas, geriau besiorganizuojanti. Ji ne barbarų, bet kultūros šalis, jos valstybė ne Rytų, tik Vakarų Europos artimiausia kaimynė.

Visos minėtosios organizacijos ėjo prie Karo Muzejaus, kur turėjo įvykti „laisvės varpo" pašventinimas. Jame man neteko būti, bet užtat turėjau progos gėrėtis grįžtančia iš parodos mūsų narsiąja kariuomene. Jos eisena tęsės irgi ištisą valandą. Ejo ir ėjo vieni po kitų įvairių karėivijos dalių būriai, dailiai apsivilkę, naujais geltonais batais, pėsti, raiti, įvairiomis vėliavomis ir vėliavėlėmis nešini, įvairiais ginklais apsiginklavę. Cia jau kitoki krutamieji paveikslai, žadiną vilties, kad Lietuvos valstybė ne nulis, bet rimta jėga, nei kiek neketinanti godiems priešams duotis pavergti.

Man minioje bestovint teko išgirsti puikus, tikrai sujaudinas pašnekesys. Tai kalbėjo jauniausis Lietuvos pilietis, kelių metų berniukas. Tėvo, augaloto vyro, kad geriau matytų eisena, stipriose rankose laikomas, jis čiauškėjo sau garsiai, lyg paukštelis reikšdamas tėvui savo pastabas:

— Tėte, ir vėl kareiviai... Ir ten nauji kareiviai!.. Kaip jų daug! Ir su šautuvais, ir su „štikais" ir su peiliais. Tėte, tur būt jie apgins mus ir nuo bolševikų ir nuo vokiečių?.. Tėte, aure ir raiti kareiviai — joja ir joja ir galo nesimato. Ir vis su šautuvais ir su „pikomis"... Tėte, juk daug reikia kareivių kad mus apgintų ir nuo bolševikų ir nuo vokiečių...

Publika girdėdama tą naivų vaiko čiulbėsį nežinojo kuo labiau gėrėtis, ar einančia ir jojančia mūsų kariuomene, ar tuo jauniausiu Lietuvos piliečiu, taip drąsiai ir viešai bereiškiančiu nepriklausomybės idėją ir gyvą reikalą ją ginti ir „nuo bolševikų ir nuo vokiečių". Mielas vaikeli! ačiu tau už pastabas. Gaila kad nepridėjai dar vieno žodžio: „ir nuo lenkų".

Antrą valandą iškilmingas Seimo posėdis. Einas prezidento pareigas A. Stulginskis skaito savo pranešimą apie svarbiausius valstybės kūrimo darbus, nuveiktus pastarais ketveriais metais. Mini valstybes pripažinusias mus de jure. Tų valstybių (Latvių, Estų, Danų, Holandų...) reprezentantams, buvusiems Seime, mūsų Seimo atstovai daro karštų ovacijų ir pagerbia juos atsistodami visi, be partijų skirtumo. Pranešimas atrodė rimtas. Tik paduotos jame statiskos žinios apie valdininkus sukėlė many tūlo nepasitenkinimo. Valdininkų augimo skaičiai imta iš vienos tik Finansų Ministerijos: 1919 metais jų ten tebuvę tik 114, o 1922 esą 1104. Man rodos, kad ir kitos ministerijos savo valdininkų skaičių gerai žino, nes jiems algas moka. P. Prezidentui reikėjo pareikalauti žinių iš visų ministerijų ir paduoti bendrą visų Lietuvos valdininkų skaičių. Tuomet mūsų valstybės kūrimo darbas būtų išėjęs, kur kas pilnesnis ir aiškesnis. Tuomet ir mūsų visuomenei gal būtų paaiškėję, benedaro mūs valstybė klaidos perdaug rūpindamasi dauginti valdininkų skaičių. Valstybei kur kas sveikiau sumažinus valdininkų skaičių, padauginant jiems darbo, o drauge ir pakeliant jiems algą.

Trečią valandą nauja nepaprasta iškilmė: pirmojo lietuviškojo universito atidarymas. Atidaro jį ministeris pirmininkas Galvanauskas lydimas prezidento ir naujo švietimo ministerio p. Juodakio simpatingo rimto Kupiškiečio, paskelbia pirmuosius profesorius, skirtus pirmam keturių universito fakultetų branduoliui sudaryti. Toliau eina įvairūs pareiškimai ir sveikinimai. Po prezidento pirmas kalbėjo naujo universito rektorius prof. Simkus jis bene bus čia atradęs galop tikrąjį savo pašaukimą. Pasisakė imąs tą uždavinį su baime. Vėlesni kalbėtojai stengės įrodyti, kad ta baimė neturinti pamato. Juk drąsuoliams ir laimė padedanti. Sveikintojų susirado gana daug — ir profesorių ir studentų ir įvairių partijų atstovų, sveikino ir vienas Lietuvos vokietys, bet lenko neatsirado. Kalbos šį kart buvo taktingos, be užgauliojimų ir demagogiškų šūkavimų. Visų ūpas buvo pakilus, pilnas optimizmo. Nauja įstaiga beabejo apgalės kliūtis ir susilauks pasisekimo, jei tik atmins, kad mokslo tiesos yra pastovios, amžinos. Gamtos ir proto dėsnių nesikeičiamybė remias visas mokslo rūmas. Moksle nėr vietos demagogijai ir siauraprotystei. Tik tuomet moksle tepriejeinama naujos idėjos, tariami nauji žodžiai, kuomet mokslas karštai mylimas, gerbiamas, kuomet elgiamas su juo kaip su savo sužadėtine, o ne kaip su verge. Mokslo laisvė, apie kurią daug kalbėta, nėra mokslo tikslas nei priemonė, bet tik viens jo plėtojimas.sąlyga. Mokslas, kaipo toks, savo tikromis tiesomis nuolat m ū s ų l a i s v ę s i a u r i n a. Nes jei 2 ir 2—4, tai jau aš nebeturiu laisvės sakyti, kad 3 ar 5. Galop mokslas turi ne vien savo teisių, kurių viena yra tyrinėjimo laisvė, bet ir savo pareigų — būti tyrinėjant objektingam, sąžiningam, atsargiam savo išvadose ir apibendrinimuose ir tt. Gaila, kad to nei vienas kalbėtojas aiškiai nepabrėžė.

Universito iškilmės pasibaigė temstant. Vakare Valdžios įstaigos, Laisvės Alėja nušvinta puikia iliuminacija. Ypač dailiai atrodė Rotužės ir Karo muziejaus bokštai, Paštas, Ukio Bankas ir k. Fejerverkai šįmet blogiau pavyko neg pernai. Sprogstamos rakietos iškilusios į debesius, nyko be efekto, žiūrovų nematomos. Galop fejerverkų maž kas ir težiūrėjo, nes visas miestas buvo suplūdęs vienon Laisvės Alėjon. Ji buvo pilnutėlė žmonių. Elektrikinės liampos kiniškuose popieriniuose skrituliuose, daugiausia patiko vaikams savo įvairumu. Lenkiškai kalbantiems piliečiams ta iškilmė davė progos pareikšti kaikurių kritiškų pastabų. Kažkokios dvi ponios stovėdamos prie papuošto vyčių lango tarė ironiškai: „Toż to jak na Boże Cialo". Bet šiaip jau publikos ūpas buvo geras ir incidentų neteko girdėti.

Lieka galop paskutinė iškilmių dalis — vakaras Lietuvių Kliube. Patekti ten tegalima vien per siaurą ir angštą rūbinę. Jon tenka slinkti eilėmis, kaip prie klausyklos. Bet tai, žinoma, mažmožis. Svarbiausia svečiai, ypač mūsų „aukštosios sferos" — ministeriai, diplomatai, svetimų valstybių atstovai, iš kurių kaip šit prancūzų ir estų jau yr išmokę gerai lietuviškai. Vedusieji atėjo su žmonomis. Vakaras prasidėjo nuo „užkandos". Ji buvo tikrai lietuviška. Stalai linko nuo prikrautų valgių, ypač mėsų. Ir kiauliena ir veršiena ir „foršmakai" ir rūkyti unguriai ir šprotai ir marinuoti grybai, nekalbant jau apie prastesnius dalykus, kaip sūris ir tt., visa tai masino išalkusius svečius ir jie kibo valgyti ne juokais. Tačiau visgi neįstengė tų visų „Dievo dovanų" sudoroti.

Riebūs, sūrūs valgiai, žadina troškulį. Trokštantiems patiekta įvairių įvairiausių gėralų. Kiekvienas galėjo sau pasirinkti, kokių tik norėjo: ir vyno balto bei raudono, ir alučio juodo bei geltono ir naminio „krupniko", ir gintarinio krušono. Truko tik vieno „gervės pieno", o taipgi, arbatos ir paprasto vandens. Arbata, matyt, prašalinta, kaipo carišKos senovės liekana, o vanduo gal delto, kad manyta, jog tarp tiekos aukštų ponų neatsiras nei vieno kvailio, kurs jį begertų...

Kun. J. Staugaitis belankydamas estus ir suomius yr konstatavęs faktą, kad jų aukštos sferos vaišina svečius dailiai, bet gerti teduoda jiems lengvos girelės. P. Delinis ragino spaudoje tą vaišinimo būdą priimti ir mūsų 16 vasario iškilmėse. Bet jei jis būtų buvęs tose iškilmėse, tai be abejo jam būtų atsitikę taip pat, kaip man ir vienam naujų ministerių. Paprašius arbatos, tarnas atnešė po šatlo alučio stiklinę. Alutis pasirodė ne tik įmanomas, bet ir garbės teikiamas dariusiai ji firmai. Vaišėmis būtų ir jo vieno užtekę svečių ūpui pakelti. Bet kai prie jo prisidėjo ir vynas ir krupninkas ir krušonas, tai, žinoma, net kiečiausi būdai suminkštėjo, buvo užmiršti visi partijų skirtumai, žydėjo gražiausia „vienybė" ir... svečių skruostai...

Siaip taip užgesinęs troškulį išėjau pasižiūrėti besilinksminančios ir bešokančios mūsų aukštuomenės. Šokių salė graži ir erdvi. Pasieniais sėdėjo ponių ir ponų. Ponai kaip ponai, nieko ypatingo. Apie ponias, jų veidų ir kostiumų gražumą reikėtų plačiau parašyti, bet būdamas apyžlibis ir nespecialistas, — tą malonų darbą palieku buvusiam ten Meno Kurėjų Draugijos atstovui, kaipo daugiau už mane nusmanančiam grožio dalykuose.

Galop tebus man leista padaryti ir bendra išvadada: 16 vasario šventė yra graži iškilmė; graži ir baigianti ją vakarienė, tik truputi... periebi ir persuri. Sūrumas gamina troškulį o jam gesinti pateiktieji vynai, krupninkai, alučiai, krušonai turi tą ypatybę, kad juo daugiau jų geri, juo daugiau trokšti.

Taigi kitais metais, jei Dievas duos sulaukti 16 vasario, patarčiau to vakaro rengėjams pastatyti ant stalo bent po vieną šalto vandens bonką o norintiems ko šiltesnio prirengti bent senos arbatos. Ji, kad ir cariška liekana, bet, tariuos, nei gero ūpo, nei patriotinio jausmo svečiuose nenustelbs.

A. Jakštas.

New Yorko antvyskupis Hayes sako, kad dabar Amerikos moters saikuoja savo gyvenimą ne savo vaikų skaičiumi, bet skaičiumi savo vyrų. Kuomet sulig tokio laipsnio nupuola draugija, anot Jo Augš. Malonybės, tautai grėsia išsigimimas.

Popiežius Benediktas XV nesyki mėgino įtikinti moteris, kad jujų parėdai, ypač Amerikoje pertrumpi, kad tokia nešenė veda į ištvirkimą etc. Tečiaus moters to tėviško persergėjimo nepaklausė, atpenč, vis dar rodos palinkę labiau trumpinti savo sijonus.

Nūnai „Tėvynės Sarge" A. Jakštas aprašydamas 16 d. vasario lietuvių puotą Kaune, pripažįsta Lietuvos ponioms ir panelėms didelę meilę ir prisirišimą prie savo vyrų bei tėvų už tai, kad jos dėvi siaurytes — trumpytes „iš apačios ir iš viršaus" drapanėles... Kiek tai šimtinių auksinų užčėdija, girdi, savo vyrams! Ir A. Jakštui toji „ekonomija" teip didei patiko, kad būtinai ragina ir vyrus sekti savo moterų pėdomis — irgi panašiai rengtis... Na tada gal moters imtų ilginti savo rūbus?

ŠV. KAZIMIERO DRAUGIJOS praplatinimui Amerikoje, pereitą semkmadienį kun. Kasčiukas sakė prakalbą šv. Jurgio svetainėje Philadelphijoj (Richmonde). Daugelis žmonių netik sau išsirašė iš Lietuvos šv. Kazimiero dr. leidžiamų katalikiškų laikraščių, bet ir savo giminėms Lietuvoje. Sektinas pavyzdis.

„Ukės".

Netoli manęs parduoda pigiai tris ūkes. Kas norėtų jas pirkti, aš galiu tame patarpininkauti suteikdamas visas reikalingas apie jas žinias. Mano antrašas:

JOSEPH CERIBO,
SCOTTVILLE, MICH.

Sekančias knyga patariame skaityti visiems lietuviams katalikams:

Jos gaunama mųs redakcijoje.

Apeig ...kymo Katalikų Bažnyčios. Lenkiškai parašė kun. J. Lunkevičius. Vertė Gerutis. Antra laida. Shenandoah, Pa., 1 pusl. 60

Anta ...kas. Apysaka B. Pruso. Vertė Selimas. Antra laida. Shenandoah, Pa., 40 pusl. 15

Algima ...as arba Lietuviai 13-ame šimtmetyje. Istoriška apysaka. Parašė Dr. V. Piearis. Penki tomai. Shenandoah, Pa., 488 pusl. 2.50

Anima Vilis. Marės Kadzevičiūtės apysaka. Jono Montvilos vertimas. Antra laida. Shenandoah, Pa., 162 pusl. 75

Bajoro Vuošvis. Apysaka iš lietuvių gyvenimo. Parašė Jonas Kmitas. Shenandoah, Pa., 63 pusl. 15

Biuro ...tai. Apysaka iš paskutinių atsitikimų Lietuvoje. Parašė Jonas Kmitas. Shenandoah, Pa., 79 pusl. 25

Fab ...arba Bažnyčia Katakumbose. Kardinolo Wiseman'o. Vertė Vytautas. Shenandoah, Pa. 354 pusl. 1.00

Gyva... Karalius. ir kitos apysakėlės. Parašė Ksaveras Vanagėlis. Shenandoah, Pa., 31 pusl. 10

Iš kelionės po Europą ir Aziją. Parašė Pranaitis Julė. Philadelphia, Pa., 380 pusl., 102 iliustracijos (paveikslai); 2.00
Audeklo apdarais 2.25
Skuros apdarais, pauksuotais kraštais 3.50

Iš dakt...aro pasakojimų. Rudens diena. Sulau... Parašė Satrijos Ragana. Shenandoah, Pa., 69 pusl 25

Išvakarės gret Lemano ežero. Parašė kun. M. Morauskis. Vertė Gerutis. Shenandoah, Pa., 172 pusl. 75

Išnaz...intiės Istorija. Prancūziškai parašė kun. A. Guilloiss, vertė kun. A. M. Milukas. Antras leidimas Brooklyn, N. Y., 1916. 50

Kova ...ies Žalgiriais. Istoriška drama keturiuose aktuose. Parašė Savasis (Dr. V. Pietaris) Shenandoah, Pa, 31 pusl. 25

Kunigo gimine. Parašė J. Gerutis. Shenandoah Pa., 68 pusl. 20

Kaip Elziutė praleido šv. Jono dieną. Parašė P. D. Shenandoah, Pa., 63 pusl 20

Krasau...nkas—Laižybos—Dievo žmonės. Parašė Ksaveras Vanagėlis. Philadelphia, Pa., 38 pusl. 10

Kardinolo Mercier gromata apie Patrijotizma ...išlaikyma 5

Kun. ... M. Gustaičio, Du laišku iš Kelionės 5

Kan. ... M. Gustaitis 5

Laisvės Metu. Apysaka iš paskutinių atsitikimų Parašė Antanas. Seimai. 1908 m. 187 ...pusl. 75

Lietu...iškas Albumas. Dalis I. Istoriškos ir šiaipjau Lietuvos vietos. Parenge ir išleido kun. A. Milukas Shenandoah, Pa., 75

Lietu...iškas Albumas. Dalis II ir III. Lietuv... raštininkai, žymiasni vyrai ir typai. Parengė ir išleido kun. A. Milukas. 1.50

Lietuviškos Pasakos. Spaudon parengė Dr. J. Basanavičius. Didelio formato knyga, 262 pusl. 2.00

Laiškai iš Kelionės po Palestiną. Kaštaie kun. Antano Miluko. Shenandoah, Pa. 94 pusl. 50

Mote...vstė ir šeimyna. Iš vokiškos kalbos ...rtė J. Gerutis. Philadel...hia, Pa., 41 ...sl. 50

Mūsų Socijalistai. Apysaka iš paskiausių Lievoje atsitikimų. Parašė Jonas Kmitas. Shenandoah, Pa., 57 pusl. 15

Melagių Dėdė. Vaizdelis iš Dzūkų gyvenimo. Parašė Ksaveras Vanagėlis. Shenandoah, Pa., 27 pusl., 10

Mūsų Išganytojaus Jezaus Kristaus gyvenimas. Naujas pataisytas išleidimas. Shenandoah, Pa., 209 pusl., su paveikslais, 75

Nekaltybė. Iš vokiško vertė J. Gerutis. Shenandoah, Pa., 89 pusl. 25

Ne Mieste Laimė. Prancūziškai parašė Pierre L'Ermite. Lietuviškai vertė Pranaičių Julė. Shenandoah, Pa., 206 pusl. 1.00

Našlaičiai. Likimas tulos šeimynos. Vertė P. Str. Shenandoah, Pa., 81 pusl. 15

Pasikalbėjimas Giesmininko su Lietuva. Vyskupo A. Baranausko Eilės. Kaina .05

Parakyk Matušei, Agnieška, ...nt Garlaivio. Trys Satrijos Raganos apysakėlės. 15

...išsiplėtimas Katalikų Tikėjimo ... Vyskupas M. Valančius. Reikalinga kiekvienam lietuviui katalikui ... Shenandoah, Pa., 235 pusl. 1.00

...ai ...kun. J. Geručio. Antras leidimas. „Žvaigždės" skyriaus 416 Hooper ...rooklyn, N. Y.

...veikslai. Skaitymai kiekvienam ...etui. Su paveikslais. Spaudon ... Milukas. Visi keturi to...

... 5

... 4 0

Skuros apdarais 5 00

Skuros ... paauksuotais kraštais

Siaus ...knapus grabo. Parašė J. Gerutis. ...doah, Pa. 210 pusl. 60

So... Teologija. Parašė J. Gerutis. Gra... lietuviška kalba šioje knygoje iš ... visas Katalikų Teologijos moksl... Shenandoah, Pa., 285 pusl.

... Dvasia. Latviškai parašė Rudolfas ...aumanis. Lietuviškai vertė Idlargas ...henandoah, Pa. 72 pusl. 25

Pa...mpo Laiškai. Parašė K. A. K. Kun. A. ...uko leidimas „Žvaigždės" Spaustuvė Shenandoah, Pa. 1907 m. 50

S... ...aidėliai. Vaizdelis iš mūsų sodiečių ...venimo. Parašė J. Gerutis. Shenandoah, Pa., 62 pusl. 20

S... ...alistai. Kas jie? Iš kur atsirado? Ko ...ri? Parašė kun. A. Civin... Shenandoah, Pa., 124 pusl.

Steponaičio Raštai. Pilnas p... ...rinis veliones raštų (eilėmis ir pr...) išleidimas. Tvarkė Liudas Gira. Kau...as, 191... 121 pusl. 10

Trumpas Katekizmas 10

Vaičaičio Eilės. S... ...elionio plačia biografija ir ...veikslu. Philadelphia, Pa. 1912. 157 ...pusl.

Valdinieriius. Grazi apysakėle. Shenandoah, Pa., 47 pusl. 10

Dickinson 3995 M.

Dr. Ignotas Stankus

1210 S. Broad St., Philadelphia, Pa.

Lietuvis Daktaras ir Chirurgas.

Valandos: Nuo 9 iki 10 A. M.
" 3 " 5 P. M.
" 7 " 8 P. M.
Nedeliomis " 10 " 3 P. M.

Prisiuskit Prenumeratą už „Zvaigždė".

LAIVAKORTES vėl ATPIGO

In Hamburgą ir Bremeną $103.50
In Liepojų $110.00
In Piliavą-Karaliaučių $106.50

PINIGU SIUNTIMAS LIETUVON

žemiausiu dienos kursu.

Pinigus Lietuvoje gauna laike 25—30 dienų

P. MIKOLAINIS,
53 Hudson Ave.,
Brooklyn, N. Y.

„ZVAIGZDES" PAVIENIUS NUMERIUS PHILADELPHIJOJ

galima gaut „Zvaigždės" paustuvėje ir pas Antaną Kryžanauska Salmon & Venango Sts.

DIDELĖS DOVANOS.

TEMYKIT GERAI:

Kurie prisiųs prenumerata vieniems metams už „Zvaigžde" $2.00, tiems duosime knygų už $1.00; kas prisiųs prenumeratą dviems metams $4.00, tie gaus dovanu už $2.00 knygų iš „Zvaigždės" spaustuvės

Lai nei vienas lietuvis nebūna be „Zvaigždės". „Zvaigždė" visuomet drąsiai skelbia teisybę, nepaisant ar tas kam patinka ar ne. „Zvaigždėje" nerasite tuščių plepalų (apie neva kokių ten, didvyrių—veikėjų", „didžius nuopelnus", užtat joje rasit daug akyvų, naudingų skaitymu: naujosnių žinių ir t.t. iš savo tėvynės ir iš viso pasaulio. Pasiskubinkit prisiųsti prenumerata, ir atsilyginti užvilkta skola už „Zvaigžde"

IŠ KELIONĖS PO EUROPĄ IR AZIJĄ

Ta knyga yra tai

Didžiausias savo rųšies veikalas,

parašyta „Zvaigždės" redaktorės J. Pranaičiutės. Knyga turi apie 380 puslapių ir papuošta 102 iliustracijomis (paveikslais).

Indomus toje knygoje aprašymai Prancijos, Belgijos ir Vokietijos zemių, kur dabar verda Europejiška karė. Tie aprašymai papuošti daugeliu iliustracijų.

Bet indomiausiais beabejo yra aprašymai ispudžių iš Tėvynės ir iš senovės Lietuvos žemių, kuriuos vienok viršija aprašymai Vidurinės Azijos, Kaspijos ir Kaukazo žemių ir anų žmonių. Nemažiaus įdomus aprašymai abiejų Rusijos sostinių, Maskvos ir Peterburgo, su paminėjimu lietuvių naujokynių istorijos tose vietose.

Knygos kaina 2 dol.
Audeklo apdarais 2.25
Skūros apdaruose su paauksuotais kraštais 3.50

Galima gauti „Žv." Knygyne

ATNAUJINKIT „ZVAIGZDES" PRENUMERATA.

UZSIRASYKIT „ZVAIGZDE" SAU IR SAVO GIMINEM LIETUVOJE.

„ZVAIGZDE" į Lietuvą kainuoja tiek pat kaip ir Amerikoje — tik $2.00.

Fotografas ir maliorius, važiuoja in Lietuvą.

Gerbiamas Lietuvi: antru kartu važiuoju į Lietuvą, kas norite, kad jūsų Lietuvoj būtų nutrauktafant fotografijų tėvai, broliai, seserys triobos ar sodybos su gyvuliais, arba bile vieta Lietuvoj, tai rašyk tuojau keno paveikslą pageidaujat, parašant pilną adresą Lietuvos, ir teipgi savo adresą, kad sugrįžęs ateinančią vasarą 1922 m. galėčiau pasiust ...ums prabas. Gavę prabas galėsite užsisakyt paveikslų kiek matysite reikalą. Pinigų ant rankos nereikalauju, pamokėsite kada paveikslus aplaikysite. Adresas.

V. J. STANKUS FOTOGRAFAS
5013 Melrose St.
Philadelphia, Pa.

Parsiduoda Maspeth'e, N. Y.

500 geriausių lotų, per 20 minučių kelio nuo New Yorko miesto, palei tris gatvekarių linijas praeinančias pro šali. 5c. nuvažiavimas; vandens nuovadai, šaligatviai, gazas, vanduo, mokyklos ir bažnyčios. Ant syk moket 20 nuoš., likusią sumą lengvoms išmokestimis. Gera spekuliacija ar nuolatinis namas

Trace, 6 Remsen Place, Maspeth, N. Y.
arba
Chamberlain, 14 Grand Street, Maspeth, N. Y.

PARDUODA

Bučernę ir Hardvare store prie Salmon ir Venango gvių palei šv. Jurgio lietuvių bažnyčią, Philadelphijoj. Abi krautuvi —kampiniai namai. Biznis išdirbtas, pirkimo salygos geros, kreiptis į Antaną Kryžanaucką

Salmon & Venango Sts., Philadelphia, Pa.

Pardavimo preižastis — išvažiuoja į Lietuvą.

"ŽVAIGŽD SPAUSTUVE

ATLIEKA VISUS DRUKORIS DARBUS GERAI, PIGIAI IR G

DRUKUOJA:
KNYGAS, CIRKULIORIUS, TIKIETUS, KONSTITU
VISITING IR BUSINESS CARDS, UZKVIETIMUS
VESELIJU, KOPERTUS, LAISKUS IR T. T.

KAS DARBA PAVES. NESIGRAU

★ ★ ★

Kreipkis ant adreso:

3654 Richmond St
Philadelphia, Pa